

12-09-2026

ᾠχος δ'

† Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς. Γενέθλιον τῆς
ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος δ'

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου

ᾠχος δ'

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν
ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ
γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιο-
σύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν
εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν
θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν
αἰώνιον. (Δίς)

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν,

Κάθισμα τῆς ἑορτῆς.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἀναβόησον Δαυΐδ, τὶ ὥμοσέ σοι
ὁ Θεός; Ἄ μοι ὥμοσε φησί, καὶ
ἐκπεπλήρωκεν ἰδοὺ, ἐκ τοῦ καρποῦ
τῆς κοιλίας μου δοὺς τὴν Παρθένον·
ἐξ ἧς ὁ πλαστοουργός, Χριστὸς ὁ
νέος Ἀδάμ, ἐτέχθη βασιλεύς, ἐπὶ
τοῦ θρόνου μου· καὶ βασιλεύει
σήμερον, ὁ ἔχων τὴν βασιλείαν
ἀσάλευτον. Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν
Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς
ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν

ᾠχος δ'

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἐξ
ὀσφύος τοῦ Δαυΐδ, ἡ θεόπαις Μα-
ριάμ, τίκτεται σήμερον ἡμῖν, καὶ
νεουργεῖται, ἡ σύμπασα καὶ θεουρ-
γεῖται. Συγχάριτε ὁμοῦ, ὁ οὐρανός
καὶ ἡ γῆ· αἰνέσατε αὐτήν, αἱ πα-
τριαὶ τῶν ἐθνῶν, Ἰωακεὶμ
εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει
κραυγάζουσα· Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν
Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς
ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας
μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου
ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Κοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρίσθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθεὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνέσιν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

KANONES

Τοῦ Μηναίου

Κανὼν α', Ὡδὴ α', τῆς Θεοτόκου

Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν...

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Δεῦτε πιστοί, Πνεύματι θείῳ γηθόμενοι, τὴν ἐξ ἀκάρπου σήμερον, ἐπιδημήσασαν, εἰς βροτῶν σωτηρίαν, ἀειπάρθενον Κόρην, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε σεμνή, Μήτηρ καὶ δούλη Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τῆς ἀρχαίας πρόξενος, μακαριότητος, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει, σὲ πάντες ἐπαξίως, ὕμνοις δοξάζομεν.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τῆς ζωῆς, τίκτεται σήμερον γέφυρα, δι' ἧς βροτοὶ ἀνάκλησιν,

τῆς καταπτώσεως, τῆς εἰς Ἄδου
εὐρόντες, Χριστὸν τὸν ζωοδότην,
ὕμνοις δοξάζουσιν.

Κανὼν δεύτερος.

Ὡδὴ α΄. ᾠχος πλ. δ΄

Ὁ Εἰρμὸς

Τῷ συντρίψαντι πολέμους, ἐν
βραχίονι αὐτοῦ, καὶ διαβιβάσαντι,
τὸν Ἰσραὴλ ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ,
ἄσωμεν αὐτῷ, ὡς λυτρωτῇ ἡμῶν
Θεῷ, ὅτι δεδόξασται». (*Δίς*)

*Σπχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον
ἡμᾶς.*

Χορευέτω πᾶσα κτίσις,
εὐφραινέσθω καὶ Δαυΐδ, ὅτι ἐκ
φυλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος
αὐτοῦ, προῆλθε ῥάβδος, ἄνθος
φέρουσα τὸν Κύριον, καὶ λυτρωτὴν
τοῦ παντός.

*Σπχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον
ἡμᾶς.*

Ἡ Ἀγία τῶν Ἀγίων, ἐν ἀγίῳ ἱερῷ
βρέφος ἀνατίθεται, ἀνατραφῆναι
ἐκ χειρὸς Ἀγγέλου· πάντες οὖν πι-
στῶς συνεορτάσωμεν, ἐν τῇ
γεννήσει αὐτῆς.

*Σπχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον
ἡμᾶς.*

Γτεῖρα ἄγονος ἡ Ἄννα, ἀλλ' οὐκ
ἄτεκνος Θεῷ· ἤδη γὰρ προώριστο,
ἐκ γενεῶν ἀγνῆς Παρθένου Μήτηρ·
ὅθεν ὁ τῆς κτίσεως ἐβλάστησε,
Κτίστης ἐν δούλου μορφῇ.

*Σπχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον
ἡμᾶς.*

Γὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα, τὴν τὸ
ἔριον Χριστῷ, μόνην ἐκ κοιλίας σου
προσαγαγοῦσαν, τὴν ἡμῶν οὐσίαν,
πάντες ἐκ τῆς Ἄννης τικτομένην σε,
ὕμνοις γεραίρομεν.

Δόξα...

Τρία ἄναρχα δοξάζω, τρία ἅγια
ὕμνῳ, τρία συναΐδια, ἐν οὐσιότητι
μιᾷ κηρύττω· εἷς γὰρ ἐν Πατρὶ Ὑῖῳ
καὶ Πνεύματι, δοξολογεῖται Θεός.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Τίς ἐώρακε παιδίον, ὃ οὐκ
ἔσπειρε πατήρ, γάλακτι τρεφόμε-
νον; ἢ ποῦ τεθέαται παρθένος
Μήτηρ; Ὅντως ὑπὲρ ἔννοιαν
ἀμφοτέρα, Θεογεννήτορ ἀγνή.

Ὡδὴ γ΄.

Κανὼν α΄.

ᾠχος β΄. Ὁ Εἰρμὸς.

Γτερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὃ
ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ
τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς
καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε».

*Σπχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον
ἡμᾶς.*

Ἀμέμπτως τῷ Θεῷ πολιτευ-
σάμενοι, τὴν πάντων ἐκύησαν
σωτηρίαν, οἱ θεόφρονες γεννήτορες,
τῆς τὸν Κτίστην τεκούσης καὶ Θεὸν
ἡμῶν. (*Δίς*)

*Σπχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον
ἡμᾶς.*

Ὁ πᾶσι τὴν ζωὴν πηγάζων
Κύριος, ἐκ στείρας προήγαγε τὴν
Παρθένον· ἦν εἰσδῦναι κατηξίωσε,
μετὰ τόκον φυλάξας ἀδιάφθορον.

*Σπχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον
ἡμᾶς.*

Τῆς Ἄννης τὸν καρπὸν Μαρίαν
σήμερον, τὴν βότρυν κυήσασαν ζω-
ηφόρον, ὡς Θεοτόκον
ἀνυμνήσωμεν, προστασίαν τε
πάντων καὶ βοήθειαν.

Κανὼν δεύτερος.

Ὡδὴ γ΄. ᾠχος πλ. δ΄.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη τὸ κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου. (Δίς)

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Εὐλογημένη ἡ κοιλία σου σώφρων Ἄννα· καρπὸν γὰρ ἤνθησε παρθενίας, τὴν ἀσπόρως τὸν τροφέα τῆς κτίσεως, τεκοῦσαν καὶ λυτρωτὴν Ἰησοῦν.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ μακαρίζει Ἀειπάρθενε πᾶσα κτίσις, ἐξ Ἄννης σήμερον γεννηθεῖσαν, τὴν ἐκ ρίζης Ἰεσσαὶ ῥάβδον ἄχραντον, τὸ ἄνθος Χριστὸν βλαστήσασαν.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀνωτέραν πάσης κτίσεως Θεοτόκε, δεικνύων ἄχραντε ὁ Υἱός σου, τὴν ἐξ Ἄννης μεγαλύνει σου γέννησιν, καὶ πάντας εὐφραίνει σήμερον.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνατραφεῖσα εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, Παρθένε ἄχραντε Θεοτόκε, ἀνωτέρα ἀνεδείχθης τῆς κτίσεως, τὸν Κτίστην σαρκὶ κυήσασα.

Δόξα...

Ὁ προσκυνοῦμεν Πάτερ ἀναρχε τῇ οὐσίᾳ, ὑμνοῦμεν ἄχρονον τὸν Υἱόν σου, καὶ τὸ Πνεῦμα συναῖδιον σέβομεν, ὡς ἓνα τὰ τρία φύσει Θεόν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸν φωτοδότην καὶ ἀρχίζων τῶν ἀνθρώπων, τεκοῦσα ἄχραντε Θεοτόκε, ἀνεδείχθης θησαυρὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ πύλη τοῦ ἀπροσίτου φωτός.

Κάθισμα

Ἦχος δ' .Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἡ Παρθένος Μαριάμ, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, ὡς νεφέλη τοῦ φωτός, σήμερον ἔλαμψεν ἡμῖν, καὶ ἐκ Δικαίων προέρχεται εἰς δόξαν ἡμῶν. Οὐκ ἔτι ὁ Ἀδὰμ κατακρίνεται· ἡ Εὐὰ τῶν δεσμῶν ἡλευθέρωται· καὶ διὰ τοῦτο κράζομεν βοῶντες, ἐν παρρησίᾳ τῇ μόνῃ Ἀγνῇ· Χαρὰν μηνύει, ἡ γέννησίς σου, πάση τῇ οἰκουμένῃ.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅπ σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κοντάκιον τοῦ μηναίου

Ἦχος δ'

Αὐτόμελον

Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα ὀνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐὰ, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἡλευθερώθησαν, Ἄχραντε, ἐν τῇ ἀγίᾳ γεννήσει σου· αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Ἡ προσευχὴ ὁμοῦ καὶ στεναγμός, τῆς στερώσεως καὶ ἀτεκνώσεως Ἰωακεῖμ τε καὶ Ἄννης, εὐπρόσδεκτος, καὶ εἰς τὰ ὦτα Κυρίου ἐλήλυθε, καὶ ἐβλάστησαν καρπὸν ζωηφόρον τῷ κόσμῳ· ὁ μὲν γὰρ προσευχὴν ἐν τῷ ὄρει ἐτέλει, ἡ δὲ ἐν παραδείσῳ ὄνειδος φέρει·

ἀλλὰ μετὰ χαράς, ἡ στείρα τίκτει
τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς
ἡμῶν.

Συναξάριον

Τῇ IB' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ προ-
σκύνησις τῶν τιμίων ξύλων, καὶ
ἄθλησις τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος
Αὐτονόμου.

Σπῆχοι

Θῦμα τραπέζῃ προὔτεθη τῇ σῇ
Λόγε,

Θύτης σὸς Αὐτόνομος, ἐκθανὼν
λίθοις.

Αὐτόνομος δὲ λίθοις δυωκαιδε-
κάτῃ κατελεύσθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ
Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Κουρνούτου,
Ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Σπῆχοι

Κλέους καταγνοὺς τοῦ παρόντος
Κουρνούτος,

Εἴφει τὸ μέλλον ἐμπορεύεται
κλέος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ
Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδώρου,
Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Σπῆχοι

Τμηθεὶς κεφαλὴν Θεόδωρος ἐκ
ξίφους,

Θεοῦ μετέσχε δωρεῶν φε-
ρωνύμως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ
Ἀγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν
Γαλατίᾳ.

Σπῆχοι

Ἀσκητικοῖς ἰδρῶσι συμμίξας
ἄθλους,

Ἰουλιανὸς διττὰ τὰ στέφη λάβη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν

Αγίων Μαρτύρων Μακεδονίου, Τα-
τιανοῦ, καὶ Θεοδούλου, καὶ μνήμη
τοῦ Ὁσίου Δανιὴλ τοῦ ἐν τῷ Θασίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς
Ὁκεανὸς πυρὶ τελειοῦται.

Σπῆχοι

Τὸν Ὁκεανὸν ἥλιον λαμπρὸν νόει,
Εἰς Ὁκεανὸν τὴν πυρὰν λε-
λουμένον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις,
Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

Καταβαίαι τῆς Ὑψώσεως τοῦ

Τιμίου Σταυροῦ

Ὡδὴ α'. ᾠδὴ πλ. δ'.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ'
εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν
διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι, τὴν
δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρ-
μασι, κροτήσας ἤγνωσεν, ἐπ' εὖρους
διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον. Διὸ
Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι
δεδόξασται.

Ὡδὴ γ'.

Ράβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου
παραλαμβάνεται, τῷ βλαστῷ γὰρ
προκρίνει τὸν ἱερέα. Τῇ στει-
ρευούσῃ δὲ πρῶην, Ἐκκλησία νῦν
ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς
κράτος καὶ στερέωμα.

Ὡδὴ δ'.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκο-
νομίας σου τὸ μυστήριον,
κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

Ὡδὴ ε'.

Ὡ τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ
ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ
Κύριος δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ
ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς,

Θεῶ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὡδὴ ς'.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς. Ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει τὸν κόσμον φωτίσαντος.

Ὡδὴ ζ'.

Εκνοον πρόσταγμα τυράννου, δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς. Ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον· ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔφαλλον· ὁ ὑπερύμνητος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, Δημιουργὸν Πατέρα Θεόν, ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...

Κανὼν α',

Ὡδὴ θ', τῆς Θεοτόκου

ᾠχος β'. Ὁ Εἰρμὸς

Η τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξανατείλαντα, σωματικῶς

ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως σωματώσα-σα, εὐλογημένη πάντα γνε, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν. *(Δίς)*

Σπ'χ. Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ο τοῖς ἀπειθοῦσι λαοῖς, ἐξ ἀκροτόμου βλύσας νόματα, τοῖς εὐπειθοῦσιν ἔθνεσι χαρίζεται, ἐκ λαγόνων στειρωτικῶν, καρπὸν εἰς εὐφροσύνην ἡμῖν, σὲ Θεομῆτορ ἄχραντε, ἦν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Σπ'χ. Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τῆς ἀποτόμου ἀρχαίας, ἀναιρέτιν ἀποφάσεως, καὶ τῆς Προμήτορος τὴν ἐπανόρθωσιν, τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεὸν αἰτίαν οἰκειώσεως, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην γέφυραν, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Κανὼν β', Ὡδὴ θ', τῆς Θεοτόκου

ᾠχος πλ. δ'.

Ὁ Εἰρμὸς

Αλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία, καὶ ξένον ταῖς παρθένοις ἡ παιδοποιΐα· ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε ἀμφοτέρω ὠκονομήθη. Διὸ σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν. *(Δίς)*

Σπ'χ. Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Επάξιον Θεομῆτορ τῆς σῆς ἀγνείας, τὸν τόκον ἐκκληρώσω δι' ἐπαγγελίας· τῇ ποτὲ γὰρ ἀκάρπῳ, θεόβλαστος καρπὸς ἐδόθη· διὸ σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Σπ'χ. Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Πεπλήρωται τοῦ βοῶντος ἡ προφητεία, φησὶ γάρ· Ἀναστήσω σκηνὴν τὴν πεπτωκυῖαν, τοῦ ἱεροῦ Δαυΐδ, ἐν σοί, Ἄχραντε προτυπωθεῖσαν, δι' ἧς ὁ σύμπας τῶν ἀνθρώπων χοῦς, εἰς σῶμα ἀνεπλάσθη Θεῷ.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ σπάργανα προσκυνοῦμέν σου Θεοτόκε, δοξάζομεν τὸν δόντα καρπὸν τῇ πρώῃν στείρα, καὶ ἀνοίξαντα μήτραν, τὴν ἄγονον ἐκ παραδόξου· ποιεῖ γὰρ πάντα ὅσα βούλεται, Θεὸς ὢν παντεξούσιος.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Εβλάστησας νυμφοτόκε Ἄννα θεόφρον, ἐκ μήτρας παρ' ἐλπίδα, καὶ ἐξ ἐπαγγελίας, παρθενόφυτον ἄνθος, θεόβλαστον ἀγνείας κάλλος· διὸ σε πάντες μακαρίζομεν, ὡς ῥίζαν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα...

Ἀλλότριον τοῖς ἀνόμοις ἐστὶ δοξάζειν, τὴν ἀναρχον Τριάδα, Πατέρα καὶ Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἄκτιστον παγκρατορίαν, δι' ἧς ὁ σύμπας κόσμος ἡδρασταί, τῷ νεύματι τοῦ κράτους αὐτῆς.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Εχώρησας ἐν γαστρὶ σου Παρθενομήτορ, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Χριστὸν τὸν Βασιλέα, ὃν ὕμνεῖ πᾶσα κτίσις, καὶ τρέμουσιν οἱ ἄνω θρόνοι· αὐτὸν δυσώπει πανσεβάσμιε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταβασία Ὡδῇ θ'.

Μυστικῶς εἰ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῇ, πεφυτούργηται δένδρον· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτόν, σὲ μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε...

Ἀγάλλονται τὰ πέρατα, τῆς οἰκουμένης σήμερον, ἐν τῇ γεννήσει σου Κόρη, Θεοκυῆτορ Μαρία, καὶ ἀπειρόγαμε νύμφη· ἐν ἣ τῶν φυσάντων σε, τὸ λυπηρὸν διέλυσας, τῆς ἀτεκνίας ὄνειδος, καὶ τῆς Προμήτορος Εὐας, τὴν ἐν τῷ τίκτειν κατάραν.

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος β'

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἀδὰμ ἀνακαινίσθητι, καὶ Εὐὰ μεγαλύνθητι, Προφῆται σὺν Ἀποστόλοις, χορεύσατε καὶ Δικαίοις, κοινὴ χαρὰ ἐν τῷ κόσμῳ, Ἀγγέλων τε καὶ ἀνθρώπων, ἐκ τῶν Δικαίων σήμερον, Ἰωακεῖμ καὶ τῆς Ἄννης, γεννᾶται ἡ Θεοτόκος.

Αἶνοι. Ἦχος α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἀἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Εἶτα ψάλλομεν

Σπχηρά Προσόμοια γ'

δευτεροῦντες τὸ α.

Ἦχος α'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σπχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐκ τῆς στείρας τίκτεται, ἡ χάρις καρπογονεῖν, λαμπρῶς ἀπάρχεται. Εὐφραίνου Ἰωακείμ, τῆς Θεοτόκου γεννήτωρ γενόμενος, οὐκ ἔστιν ἄλλος ὡς σύ, τῶν γηγενῶν γεννητόρων θεόληπτε· ἡ γὰρ θεοδόχος Κόρη, τοῦ Θεοῦ τὸ σκήνωμα, τὸ πανάγιον ὄρος, διὰ σοῦ ἡμῖν δεδῶρηται.

Σπχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐκ τῆς στείρας τίκτεται, ἡ χάρις καρπογονεῖν, λαμπρῶς ἀπάρχεται. Εὐφραίνου Ἰωακείμ, τῆς Θεοτόκου γεννήτωρ γενόμενος, οὐκ ἔστιν ἄλλος ὡς σύ, τῶν γηγενῶν γεννητόρων θεόληπτε· ἡ γὰρ θεοδόχος Κόρη, τοῦ Θεοῦ τὸ σκήνωμα, τὸ πανάγιον ὄρος, διὰ σοῦ ἡμῖν δεδῶρηται.

Σπχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ ἐκ στείρας καρπός, ἀναλάμψας νεύματι, τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, καὶ παντοκράτορος, εὐτόνως τὴν κοσμικὴν, τῶν ἀγαθῶν διαλέλυκε στείρωσιν. Μητέρες σὺν τῇ Μητρί,

τῆς Θεοτόκου χορεύσατε κρίζουσαι· Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Σπχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Γτήλη σωφροσύνης ἔμψυχος, καὶ λαμπρὸν δοχεῖον, ἀποστίλβον χάριτι, ἡ Ἄννα ἡ εὐκλεής, φανεῖσα τέτοκε, τὴν πρόβολον ἀληθῶς, τῆς παρθενίας τὸ θεῖον ἀπάνθισμα, τὴν πάσαις παρθενικαῖς, καὶ παρθενίας ποθοῦσαις τὸ χάρισμα, τὸ τῆς παρθενίας κάλλος, ἐμφανῶς βραβεύουσαν, καὶ παρέχουσαν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν...

Ἦχος πλ. β'

Ἀὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιᾶσθε λαοί· ἰδοὺ γὰρ τοῦ φωτὸς ὁ νυμφών, καὶ ἡ βίβλος τοῦ λόγου τῆς ζωῆς, ἐκ γαστροῦ προελήλυθε· καὶ ἡ κατὰ ἀνατολὰς πύλη ἀποκυθῆῖσα, προσμένει τὴν εἴσοδον, τοῦ Ἱερέως τοῦ μεγάλου, μόνη καὶ μόνον εἰσάγουσα Χριστὸν εἰς τὴν οἰκουμένην, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς ἤχον πλ. β'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα Κύριε, ἐλέησόν με, ἴσασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά

σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός,

Ἅγιος Ἰσχυρός,

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχὸς δ'.

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν, καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ τῆς ἑορτῆς

Ἀντίφωνον Α'

ᾠχὸς β'.

Στίχ. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυΐδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθαῖ, εὗρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη
περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ
οὐ σαλευθήσεται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρὶ...**Κ**αὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'

ᾠχος β'

Σπῆχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ
ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Κῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγί-
οις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου
θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Κῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγί-
οις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ
Δαυΐδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ

Κῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγί-
οις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν
Σιών, ἡρετίσατο αὐτήν εἰς κα-
τοικίαν ἑαυτοῦ.

Κῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγί-
οις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ...**Κ**αὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ
Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ κα-
ταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν

τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'. ᾠχος δ'

Σπῆχ. α. Ὡδε κατοικήσω, ὅτι ἡρε-
τισάμην αὐτήν.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος δ'

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν
ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ
γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαι-
οσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν
εὐλογίαν, καὶ καταργήσας τὸν
θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν
αἰώνιον.

Σπῆχ. Ἡγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ
ὁ Ὑψιστος.

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε...

Σπῆχ. Ἄγιος ὁ ναὸς σου, θαυμα-
στός ἐν δικαιοσύνῃ.

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε...

Μικρὰ Εἰσόδος.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προ-
σπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ
Θεοῦ ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός,
ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος δ'

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν
ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ
γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαι-
οσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν
εὐλογίαν, καὶ καταργήσας τὸν
θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν
αἰώνιον.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

ᾠχος δ'. Αὐτόμελον.

Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα ὀνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐά, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν, Ἀχραντε, ἐν τῇ ἀγία γεννήσει σου· αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ**

ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ.

Προκείμενον. ᾠχος γ'

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Σπ'χ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **2:6-9**

Ἀδελφοί, σοφίαν λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις, σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων· ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν Θεοῦ ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν, ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν· εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν Κύριον τῆς δόξης

ἐσταύρωσαν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, Ἄ ὀφθαλμὸς οὐκ οἶδε καὶ οὐς οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

Ἀλληλουῖα. (γ') ᾠχος πλ. α'.

Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

Σπ'χ. Ὅτι εἶπας· Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία

τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τό, Ἐξαίρετως

ᾠδὴ θ', τῆς Ἑορτῆς

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμὸς

Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία, καὶ ξένον ταῖς παρθένοις ἢ παιδοποιΐα· ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε ἀμφοτέρα ὠκονομήθη. Διὸ σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Κοινωνικὸν

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλουῖα.

ᾠχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὖρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν Σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην Σου. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη-
μένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος. (τρίς).

Ἀπόλυσις

«Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.